

Szlifowanie drewna: 10 wskazówek dotyczących perfekcyjnej obróbki powierzchni

Nieważne, czy to kuchnia, stół, drzwi wewnętrzne, czy okna – aby uzyskać doskonałą powierzchnię, należy poddać drewno odpowiedniej obróbce. Dlatego szlifowanie, które jest ważnym elementem uszlachetniania powierzchni, należy do codziennej pracy każdego stolarza, producenta okien czy malarza. Dzięki schropowaceniowi powierzchni lakiery i bejce dobrze się wchłaniają a nierówności, szorstkie miejsca, resztki kleju czy farby są usuwane.

📅 23.03.2023

Aby uzyskać doskonałe rezultaty na powierzchni drewnianej, eksperci firmy ADLER opracowali 10 wskazówek dotyczących szlifowania drewna.

Kroki

Wskazówka 1: Od papieru gruboziarnistego do drobnoziarnistego

Zwykle szlifujemy, zaczynając od papieru gruboziarnistego, a następnie przechodzimy do drobnoziarnistego. Każdy szlif udoskonala powierzchnię, a ślady po szlifowaniu stają się coraz mniejsze. Najczęściej wystarczą 3 rodzaje ziarnistości, przy czym nie należy robić zbyt dużych przeskoków między poszczególnymi ziarnistościami. Nie powinno się pomijać więcej niż jednego ziarna.

Wskazówka 2: Szlifowanie zamiast polerowania

Zbyt mocno „wypolerowane” drewno pogarszają przyczepność lakieru. Dlatego korzystny jest pewien wzór szlifowania bądź chropowacenia powierzchni.

Wskazówka 3: Zwracanie uwagi na wielkość i kolor ziarna

Im większe ziarno przy szlifowaniu, tym ciemniejszy odcień bejcy bądź podkładu w powłoce.

Wskazówka 4: Regularne usuwanie pyłu

Podczas szlifowania powstaje drobny pył. Należy go zawsze usuwać. Nie będzie wtedy działał jak niepożądany środek ścierny. Zapobiega to ponadto zbyt szybkiemu zatykaniu się materiału ściernego pyłem ze szlifowania.

Wskazówka 5: Unikanie tłustych stref po szlifowaniu

Kiedy materiał ścierny stanie się tępy, usunąć najpierw pył z materiału ściernego – być może się na nim osadził. Jeśli naprawdę się stępił, należy zmienić materiał ścierny, w przeciwnym razie miejsce szlifowania stanie się „tłuste”.

Wskazówka 6: Przeszlifowanie całości

Należy zawsze szlifować całą powierzchnię, a nie kawałek po kawałku. To utrzymuje temperaturę na niskim poziomie i zapobiega tworzeniu się plam, zwłaszcza w przypadku lakierów.

Wskazówka 7: Zwracanie uwagi na temperaturę

Zbyt wysokie temperatury spowodowane tępym papierem ściernym mogą prowadzić do zwęglenia powierzchni. Składniki woskowe w lakierach mogą ulec stopieniu – uwaga na późniejszą przyczepność lakieru!

Wskazówka 8: Zapobieganie powstawaniu śladów ze szlifowania

Ślady ze szlifowania są później trudne do usunięcia. Dlatego podczas szlifowania maszynowego należy uważać, aby nie zostawiać śladów szlifowania na powierzchni.

Wskazówka 9: Zwracanie uwagi na kierunek

Aby usunąć warstwy drewna lub lakieru należy szlifować w poprzek usłojenia. W celu uzyskania pięknej powierzchni należy na zakończenie koniecznie szlifować zgodnie z kierunkiem włókien, aby uniknąć zarysowań.

Wskazówka 10: Szlifowanie międzyoperacyjne

Oprócz szlifowania drewna lub innych podłoży, takich jak folie, metal itd. szlifowanie w formie szlifowania międzyoperacyjnego stosowane jest również w procesie lakierowania. W czasie szlifowania międzyoperacyjnego włókna drewna, które wstały po nałożeniu podkładu, są skracane. Szlifowanie zapewnia również dobrą przyczepność dla kolejnych warstw lakieru.

Nagłówek

